

Методичні вказівки по підготовці ІЗ

Загальні положення.

Для підготовки ІЗ необхідне більш поглиблене вивчення літератури, включаючи додаткову. Виконання ІЗ повинно продемонструвати знання і розуміння обраної студентом теми. Особлива увага повинна бути приділена репрезентації джерел, з якими працював студент.

Переглядаючи літературу, слід спочатку зупинитися на першоджерелах та монографіях, бажано останніх років видання. Потім можна звернутися до журнальних статей, словників, енциклопедій. Найдоступнішим та найпоширенішим методом пошуку літератури вважається бібліотечний каталог (алфавітний і систематичний).

Важливо виділити ключові поняття, проблеми, питання навколо яких буде будуватися розкриття теми. Наводячи різні точки зору з того чи іншого питання, слід демонструвати власну позицію. Висловлюючи будь-які положення, бажано підкріплювати їх достатніми аргументами. Викладення матеріалу має бути творчим. Не треба перевантажувати ІЗ цитатами.

Підготовка ІЗ повинне підтвердити вміння студента:

- генерувати і обґрунтовувати нові наукові ідеї, розраховані на близьку або далеку перспективу, самостійно проводити дослідження;
- використовувати набуті в процесі навчання теоретичні знання, практичні навички для вирішення певної філософської або культурологічної проблеми;
- аналізувати літературні, наукові джерела;
- узагальнювати матеріали та застосовувати сучасну методику наукових досліджень

при вирішенні визначеної проблеми.

У роботі необхідно логічно і аргументовано викладати зміст і результати досліджень, уникати загальних слів і бездоказових тверджень.

Структура роботи

Кожен автор обирає свій порядок подання наукових матеріалів, що забезпечує внутрішній логічний зв'язок у такому вигляді, який він вважає найкращим і найбільш переконливим для розкриття свого творчого задуму. Але при цьому ІДЗ повинен включати: титульний аркуш; зміст; вступ; основну частину (яка складається з декількох розділів); висновки; список використаних джерел; додатки (при необхідності).

Вимоги до змісту роботи

Титульний аркуш реферату оформлюють у відповідності із додатком 1. Після титульного аркуша розміщується зміст. Він містить найменування та номери

початкових сторінок усіх розділів, підрозділів та пунктів (якщо вони мають заголовок), зокрема вступу, висновків, списку використаних джерел та ін. Найменування у змісті повинні точно повторювати заголовки в тексті. Скорочення або подання їх в іншому формулюванні, послідовності та підпорядкуванні порівняно із заголовками в тексті

неприпустиме. Заголовки та рубрикації однакових ступенів необхідно розміщувати один під одним. Заголовки кожного наступного рівня зміщують на 5 знаків у правий бік відносно заголовків попереднього рівня. Усі заголовки починають з великої літери і не ставлять крапку наприкінці.

Вступ розкриває сутність і стан проблеми та її значущість, підстави і вихідні дані для розробки теми. У вступі обґрунтовуються мета і завдання дослідження, що орієнтує студента на подальше розкриття теми.

Основна частина реферату складається з розділів, підрозділів (при необхідності пунктів та підпунктів). Кожний розділ починається з нової сторінки. Зміст розділів основної частини має точно відповідати темі реферату та повністю її розкривати. Стиль викладення змісту розділів характеризує вміння студента стисло,

логічно та аргументовано викладати матеріал у відповідності із встановленими вимогами. Викладення матеріалу основної частини підпорядковують одній провідній ідеї, чітко визначеній автором.

Мові та стилю реферату необхідно приділяти істотну увагу. Найбільш характерною особливістю письмової наукової мови є формально-логічний спосіб викладення матеріалу. Для наукового тексту характерна смислова завершеність і цілісність.

У висновках дається послідовне викладення отриманих результатів у їх співвідношенні із загальною метою і конкретними завданнями, які було визначено та сформульовано у вступі.

Після заключної частини наводиться список використаних джерел, що значною мірою відображає рівень творчої роботи студента.

Загальні вимоги до оформлення ІЗ робіт(рефератів)

Обсяг реферату повинен становити 10-15 сторінок тексту (комп'ютерний набір). Набір тексту та його роздрукування здійснюються за допомогою комп'ютера (найкраще в редакторі Word) з одного боку аркуша білого паперу формату А4 через півтора міжрядкових інтервали до тридцяти рядків на сторінці (приблизно по 60 знаків у рядка) з використанням стандартного шрифту Times New Roman розміром 14. Для виділення окремих місць допускаються також курсив, напівжирний курсив і напівжирний шрифт.

Текст реферату необхідно друкувати на текстовому полі сторінки розміром 170 x 257 мм, залишаючи відповідно поля таких розмірів: ліве – 30 мм, праве – 20 мм, верхнє – 20 мм,

нижнє – 20 мм.

Заголовки структурних частин реферату: «ЗМІСТ», «ВСТУП», «РОЗДІЛ 1», «РОЗДІЛ 2», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ» друкують

великими літерами напівжирним шрифтом симетрично до текста. Заголовки підрозділів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу напівжирним шрифтом. Крапку в кінці заголовку не ставлять. Якщо заголовки складається з двох або більше речень, їх розділяють крапкою. Заголовки пунктів друкують маленькими літерами

(крім першої великої) з абзацного відступу в розрядці в підбір до текста звичайним шрифтом.

У кінці заголовка, надрукованого в підбір до текста, ставиться крапка. Кожну структурну частину реферату необхідно починати з нової сторінки.

Посилання в тексті на джерела слід зазначати порядковим номером за переліком посилань, виділеним двома квадратними дужками, наприклад, «... у працях [1-7]...».

Коли в тексті реферату необхідно зробити посилання на складову частину чи конкретні сторінки відповідного джерела, необхідно наводити посилання у квадратних дужках з обов'язковою вказівкою номеру сторінки. При цьому номер посилання має відповідати його бібліографічному опису за переліком посилань.

Приклад:

Цитата в тексті: «...насамперед ми є тим, чим світ нас запрошує бути.» [19, с. 48]. Відповідний опис у переліку посилань:

а). текст цитати починається і закінчується лапками та наводиться в тій граматичній формі, в якій він поданий у джерелі, зі збереженням особливостей авторського написання.

Наукові терміни, запропоновані іншими авторами, не виділяються лапками, за винятком тих, що викликали загальну полеміку. В цих випадках використовується вираз «так званий»;

б). цитування повинне бути повним, без довільного скорочення авторського тексту та без перекручень думок автора. Пропуск слів, речень, абзаців при цитуванні допускається без перекручення авторського тексту і позначається трьома крапками. Вони ставляться у будь-якому місці цитати (на початку, всередині, наприкінці). Якщо перед випущеним текстом або за ним стояв розділовий знак, то він не зберігається;

в). кожна цитата обов'язково супроводжується посиланням на джерело;

г). при непрямому цитуванні (переказі, викладі думок інших авторів своїми словами), що дає значну економію тексту, слід бути гранично точними у викладенні думок автора, коректними щодо оцінювання його позиції та давати відповідні посилання

на джерело. Оформлення списку використаних джерел згідно стандартів.